



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku  
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion  
Philostorgiu Kai Theodōru**

**Theodoretus <Cyrrhensis>**

**Mogvntiae, 1679**

XXXVII. Quomodo Gotthi in Arianam haeresin delapsi sint.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14162**

ρῶσεως εἰς πρᾶξι μαθίας. ὁ δὲ ἤκουσα δέει. *A* à te exigam. Tum ille minas neutriquam reformidans, interfice, inquit, si in verbis meis mendacium fuerit deprehensum.

## Κεφ. λβ.

Πεὶ ἡ βρετανίων ἡ σκυθίας ἰσχυροῦς παρρησίας.

**Κ**ΑΙ βρετανίων, παντοδαπῆ μὲν λαμπρυνόμην δόξῃ, πάσης δὲ σκυθίας ὡς πόλεις δεξιεραικῶς ἰθύνειν ἀπεπισυμένον, ἐπύρσειεν ἐτετὸ ζήλω τὸ φρονημα, ἐτῆς τῆς δογματῶν διαφθορᾶν, καὶ τῶν τῶν ἁγίων ἀδυναμίας τὴν ἀλαίῃ ἠλεγξὶ καὶ μὴ ἔθειότατος δαείδ' ἐβόα, ἐλάληεν ἐν τοῖς μαρτυροῖς σε ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠχυνόμην.

## Κεφ. λγ.

Πεὶ ἡ κατὰ γότθων ἀλάλῃς φρονοίας, ἡ ὅσων ἐτίθει ἀσεβείας δικαιο.

**Ο**Δὲ τῶν συμβέλων ἐκείνων τῶν δόξων καταφρονησας, τῶ μὲν στρατιῶν εἰς τῶν παρατάξιν ἀεὶ ἐπέμψεν αὐτὸς ἢ ἐν τινὶ κώμῃ καθήμην, τὴν νίκην ἀεὶ σέμνεν. οἱ δὲ στρατιῶται τῶν βασιλέων ἐκ ἐνεγκόντες τὴν ῥύμην, ἐπράποντο καὶ καλεκτείνοντο διωκόμενοι. καὶ οἱ μὲν ἐφυγον τὴν ἀλαίῃ, οἱ δὲ κατὰ κράτος ἐδίωκον. κατὰ λαβόντες δὲ τὴν κώμην ἐκείνην οἱ βασιλεῖς, ἐθαύμαζον τὴν ἡπείαν μεμαθηκῶς ἐπειράθη λαθεῖν, πύρξι μὲν ἑαλόνητες, ἐνέπεισαν σὺν τῇ κώμῃ καὶ τὸν τῆς ἀσεβείας ἀνίπαλον. ἔτω μὲν ἐν ἐκείνῳ, καὶ τῶ παρῶντι βίῳ ποίησεν ἕως ὧν ἐπλημμέλησεν.

## Κεφ. λδ.

Πεὶ οἱ γότθοι τῆς ἀρειανικῆς μετὰ λαχρὸν πλάνης.

**Ε**ΓΩ δὲ ἀεὶ ἐργον νομίζω, διδάξαι τὰς ἀγνοήσας, ὅπως οἱ βασιλεῖς τὴν ἀρειανικὴν εἰσεδέξαντο νότον. Ὅτε τὸν ἴσον διαβάλλεις, πρὸς τὸν ἀλάλῃ τὴν εἰρήνην ἐπέειπαντο, τμημαῦτα παρῶν ἀδύοξιν ὁ δὲ συνυμνοῦν, ὑπέθετο τῶ βασιλεῖ πείσαι ἀπὸ κοινῶν ἡσυχίαι γότθους. πάλαι γὰρ τὰς τῆς θεογνωσίας ἀκτίνας δεξάμενοι, τοῖς ἀποστολικῶς ἐνεπέφοντο δόγμασι. βεβαυδίεραν γὰρ, ἐφῆ, τὸ κοινὸν ἔφρονημα, τὴν εἰρήνην ἐργάσειαι ταύτην ἐπαύσας τὴν γνώμην

## CAP. XXXV.

De Vetranius Episcopi Scythia in loquendo libertate.

**S**ED & Vetrano, vir omnium virtutum genere exornatus, qui totius Scythiae pontificatum gerebat, animum suum divino zelo succendit, & Valentem ob doctrinae pravitatem & ob iniquas Sanctorum vexationes, coram redarguit, cum sanctissimo Davide clamans: Loquebar de testimoniis tuis in conspectu Regum, & non confundebatur.

## CAP. XXXVI.

De expeditione Valentis adversus Gothos, & quales impietatis poenas dederit.

**V**ALENS, spretis optimis illis Confiliariis, exercitum quidem praemisit ad praelium: ipse vero in quadam vico residens, victoriam expectabat. Sed cum milites impetum Barbarorum sustinere non potuissent, in fugam versi sunt, & à Barbaris insequentibus caedebantur. Et ipsi quidem contentissimo cursu fugiebant: Barbari vero totis viribus instabant. Cumque ad vicum pervenissent, in quo Valens, audita suorum clade, occultare se nitebatur: injecto igne, illum pietatis hostem simul cum vico incendunt. Hoc modo Valens, in hac etiam vita scelerum suorum poenas dedit.

## CAP. XXXVII.

Quomodo Gothi in Arianam haeresin delapsi sint.

**E**GO vero operae pretium facturus mihi videor, si ignarus docuero, qualiter Barbari Arianam haeresin amplexi sint. Quo tempore Gothi Istrum trajicientes, foedus cum Valente percusserunt, abominandus ille Eudoxius, qui tum aderat, suggestit Imperatori, persuadendum esse Gothis, ut cum ipso communicarent: Nam cum diu antea divinae cognitionis radiis illustrati essent, in Apostolica doctrina semper fuerant innutriti. Quippe, ajebat Eudoxius, unius dogmatis communio pacem firmiter efficiet. Quod consilium cum approbasset

Valens, optimatibus Gothorum proposuit, ut in doctrina fidei cum ipso consentirent. At illi responderunt, nunquam se adduci posse ut à majorum suorum doctrina discederent. Porro ea tempestate, Ulfila totius gentis erat Episcopus, magnæ apud illos auctoritatis, & cujus verba pro firmissimis legibus habebant: hunc Eudoxius cum & verbis demulisset, & muneribus illexisset, eo impulit, ut Gothos ad communionem Imperatoris amplectendam adduceret. Id autem persuasit, cum diceret contentionem ex ambitione ortam esse; dogmatum verò nullam esse discrepantiam. Quamobrem Gothj hæcenus, Patrem quidem Filio majorem esse dicunt. Filium tamen creaturam dicere non sustinent, licet cum iis communicent, qui ita dicunt. Nec tamen à majorum doctrina penitus discesserunt. Etenim Ulfila, cum eis persuadere vellet, ut cum Valente & Eudoxio communicarent, nullam dogmatum discrepantiam esse dixerat: sed ex inani altercatione ortum fuisse dissidium

Α ὁ ἑάλης, πρῶτενε τοῖς ἐκείνων ἡγεμόσι τῶν  
δογματῶν τῶν συμφωνίαν. οἱ ᾗ ὁκ ἀν-  
ξῶδς ἐλεγον τῶν πατρῶν καλαλίψην δι-  
δασκαλίαν. καὶ ἐκείνων ᾗ τὸν χρόνον, ἐλ-  
φίλας αὐτῶν ἐπίσκοπος ᾗν, ᾗ μάλα ἐπέει-  
τε, καὶ τὰς ἐκείνης λόγους ἀκινήτους ὑπελάμ-  
βανον νόμους. τῆτον καὶ λόγοις καὶ ἀκινήτους  
διδόξει ᾗ, καὶ χεῖμασι δελεάσας, πᾶσαι  
παρσκευάσατε τὰς βαρβάρους τῶν βασιλέων  
κοινωνίαν ἀσπασάδς. ἐπέεισε ᾗ, φήσας ἐκ  
φιλομίας γεχνῶδς τὴν ἐριν, δογματῶν ᾗ  
μνησμίαν εἶναι διαφοράν. ἔ δὴ ἕνεκα, με-  
χει καὶ τήμερον οἱ γόθοι μείζονα μὲν τὸν  
πατέρα λέγουσι τῶν ἑξ' κῆσμα ᾗ τὸν υἱὸν ἐ-  
πείν ὁκ ἀνέχον), καίτοι κοινωνοῦντες τοῖς  
λέγουσιν. ἀλλ' ὁμως ἔ πασιπάσι τὴν πα-  
τρῶν διδασκαλίαν καλέλιπον. καὶ γὰρ ἐλ-  
φίλας εὐδοξίῳ καὶ ἑάλῃ κοινωνήσαι πᾶ-  
των ἀνέξ, ὁκ εἶναι δογματῶν ἑφῆ δια-  
φοράν, ἀλλὰ μάλαίαν ἐξιν ἐργάσαδς τὴν  
διάσασιν.

Explicit Liber quartus.

C

Τέταρτος λόγος τέλει.

D